

nistracji państwowej stopnia wojewódzkiego i uzyskaniu potwierdzenia tego zgłoszenia.

2. Jednostka, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana do zapewnienia obsługi geologicznej przy pozyskiwaniu kamieni.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, o których mowa w § 4 ust. 1 i § 5, są obowiązane zbywać pozyskane kamienie jednostkom skupu wyznaczonym przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z właściwymi ministrami, zwanym dalej „jednostkami skupu”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, które pozyskują kamienie do celów zarobkowych.

3. Skup kamieni od osób fizycznych odbywa się anonimowo.

§ 7. 1. Centralny Urząd Geologii sporządza bilans skupionych kamieni.

2. Jednostki skupu są obowiązane informować raz na kwartał Centralny Urząd Geologii o ilości skupionych kamieni z podaniem ich rodzajów.

§ 8. Jednostki skupu zbywają skupione kamienie zgodnie z wytycznymi Centralnego Urzędu Geologii.

§ 9. 1. Obróbka i przerób kamieni mogą być dokonywane przez jednostki gospodarki uspołecznionej i rze-

mieślników oraz przez plastyków będących członkami związków twórczych bądź mających uprawnienie do wykonywania zawodu artysty plastyka.

2. Jednostki i osoby wymienione w ust. 1 są obowiązane prowadzić ewidencję nabycia kamieni z podaniem jego źródła, ewidencję zużycia kamieni oraz ich zbytu.

§ 10. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług zapewni podjęcie przez właściwe jednostki organizacyjne współpracy i koordynacji działalności w zakresie obróbki i przerobu kamieni przeznaczonych do wytwarzania wyrobów jubilerskich, pamiątkarskich i galanterii artystycznej oraz w zakresie zbytu wyrobów wykonanych w całości lub w części z tych kamieni na zasadzie porozumienia gospodarczego w trybie przepisów o współpracy i koordynacji gospodarczej.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług wyznaczy w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego jednostkę wiodącą w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1.

§ 11. Wyroby wykonane w całości lub w części z kamieni podlegają zbytowi na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej, prowadzących działalność handlową w trybie obowiązujących przepisów.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1975 r. (poz. 200).

Wykaz kamieni szlachetnych i ozdobnych.

I. Minerale

- 1) fluoryt,
- 2) gagat,
- 3) gips — odmiany: alabaster, selenit,
- 4) granat — odmiany: almandyn, demantoid, grossular, pirop, uwarowit,
- 5) kwarc — odmiany: ametyst, awanturyń, agat, chalcedon, chryzopraz, cytryn, jaspis, karneol, kryształ górski, kwarc zadymiony, morion, opal, praz,

- 6) malachit,
- 7) nefryt,
- 8) serpentyn — odmiana serpofit,
- 9) skaleń — odmiany: amazonit, kamień księżycowy, kamień słoneczny, labrador,
- 10) topaz,
- 11) turkus,
- 12) turmalin.

II. Skały

- 1) drewno skrzemieniałe,
- 2) lityt,
- 3) marmur dolnośląski,
- 4) migmatyt,
- 5) pegmatyt,
- 6) serpentynit,
- 7) skarn,
- 8) wapień krystaliczny.

201

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 listopada 1975 r.

w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z osobami fizycznymi oraz z zespołami rolników indywidualnych, będącymi posiadaczami rachunków w bankach spółdzielczych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) oraz art. 29 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Placówki handlowe i usługowe jednostek zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Centrali Spółdzielni Ogrodniczych, Centralnym Związku Spółdzielni Mleczarskich, Centralnym Związku Kółek Rolniczych oraz w izbach rzemieślniczych są obowiązane przyjmować zapłatę za towary i usługi czekami

wystawionymi przez osoby fizyczne i zespoły rolników indywidualnych, będące posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych w bankach spółdzielczych.

2. Do przyjmowania zapłaty czekami są obowiązane również placówki handlowe i usługowe państwowych jednostek organizacyjnych i jednostek spółdzielczych nie wymienionych w ust. 1, wytypowane przez terenowe organy administracji państwowej, zgodnie z ogólnymi zasadami ustalonymi przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

3. Posiadacze rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych mogą regulować czekami z tych rachunków należności z tytułu zobowiązania pieniężnego wsi oraz inne zobowiązania, do których mają zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

§ 2. 1. Czek może być wystawiony tylko na określoną osobę fizyczną lub prawną.

2. Dolna granica czeku wynosi 100 zł.

3. Czek jest ważny 10 dni od daty wystawienia, nie wliczając w to dnia wystawienia.

§ 3. 1. Czek powinien być wypełniony piórem lub długopisem albo pismem maszynowym, a podpisany przez wystawcę piórem lub długopisem. Jeżeli wystawcą czeku jest zespół rolników indywidualnych, czek podpisuje pełnomocnik zespołu. Kwota czeku podana cyfrowo powinna być zgodna z kwotą podaną słownie, a nazwa miesiąca określająca datę wystawienia czeku powinna być napisana słownie.

2. Jeżeli czek jest wystawiony na kwotę przekraczającą 10.000 zł, a gdy wystawcą czeku jest zespół rolników indywidualnych — na kwotę przekraczającą 50 000 zł, i jest realizowany w jednostce przyjmującej zapłatę czekami, mającej siedzibę poza województwem, na którego terenie ma siedzibę bank spółdzielczy prowadzący rachunek wystawcy, to czek powinien ponadto zawierać stwierdzenie tego banku, że kwota czeku ma pokrycie na rachunku wystawcy.

3. Stwierdzenie, o którym mowa w ust. 2, może być zamieszczone na czeku niezpełnym w chwili wystawienia; w tym wypadku stwierdzenie takie jest ważne przez 30 dni.

4. Czek nie może być wystawiony na kwotę wyższą od ceny zakupionego towaru, świadczonej usługi lub regulowanej należności.

5. Czek nie powinien zawierać poprawek lub skreśleń.

§ 4. 1. Przyjmujący zapłatę czekiem obowiązany jest sprawdzić, czy czek spełnia warunki określone w § 2 i 3

i potwierdzić dokonanie tych czynności na odwrocie czeku swoim podpisem i odciskiem stempla firmowego.

2. Przyjmujący zapłatę czekiem wystawionym na kwotę przekraczającą 3.000 zł jest obowiązany ponadto wpisać na odwrocie czeku serię i numer dowodu osobistego osoby przedstawiającej czek do realizacji lub dokonać adnotacji, że osoba ta jest mu osobiście znana.

3. W razie wątpliwości co do tożsamości osoby przedstawiającej do realizacji czek wystawiony na kwotę nie przekraczającą 3.000 zł przyjmujący zapłatę czekiem może żądać od niej okazania dowodu osobistego.

§ 5. Bank spółdzielczy prowadzący rachunek wystawcy czeku ponosi odpowiedzialność wobec jednostek przyjmujących zapłatę czekami za pokrycie czeków przyjętych przez te jednostki z zachowaniem obowiązujących przepisów.

§ 6. 1. Jednostka przyjmująca zapłatę czekiem obowiązana jest otrzymany czek przekazać niezwłocznie do oddziału banku prowadzącego jej rachunek główny (bieżący).

2. Tryb rozliczeń między bankiem prowadzącym rachunek jednostki przyjmującej zapłatę czekami a bankiem spółdzielczym z tytułu przyjętych czeków ustali Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Prezesem Banku Gospodarki Żywnościowej.

§ 7. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej dokonujące zakupu produktów rolnych od osób fizycznych lub zespołów rolników indywidualnych, mających w bankach spółdzielczych rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe lub inne rachunki, są obowiązane na ich żądanie przekazywać na te rachunki należności za sprzedane produkty.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej udzielające zamówień na dostawy, roboty i usługi rzemieślnikom mającym w bankach spółdzielczych rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe lub inne rachunki obowiązane są na żądanie rzemieślników przekazywać na te rachunki należności za wykonane dostawy, roboty i usługi.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 maja 1974 r. w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z osobami fizycznymi, będącymi posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych w spółdzielniach oszczędnościowo-pożyczkowych (Dz. U. Nr 22, poz. 134).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

202

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 listopada 1975 r.

w sprawie właściwości terenowych organów administracji państwowej w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy udzielaniu ulg w spłacie i umarzaniu:

- 1) zobowiązań podatkowych należnych od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i ludności,
- 2) zobowiązania pieniężnego określonego w art. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288),

- 3) należności scalonych określonych w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu nieruchomości rolnych na własność Państwa za zaległe należności (Dz. U. z 1969 r. Nr 17, poz. 130),

- 4) podatków obrotowego i dochodowego należnych od organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, z wyjątkiem podatku scalonego przypadającego od jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych,

- 5) podatków od wynagrodzeń, od nieruchomości, od nabycia praw majątkowych oraz opłaty skarbowej należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej

— zwanych dalej należnościami.